17/10/2019

Άγιος Ισίδωρος ο εν Βαλή Κρήτης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γορτύνης και Αρκαδίας

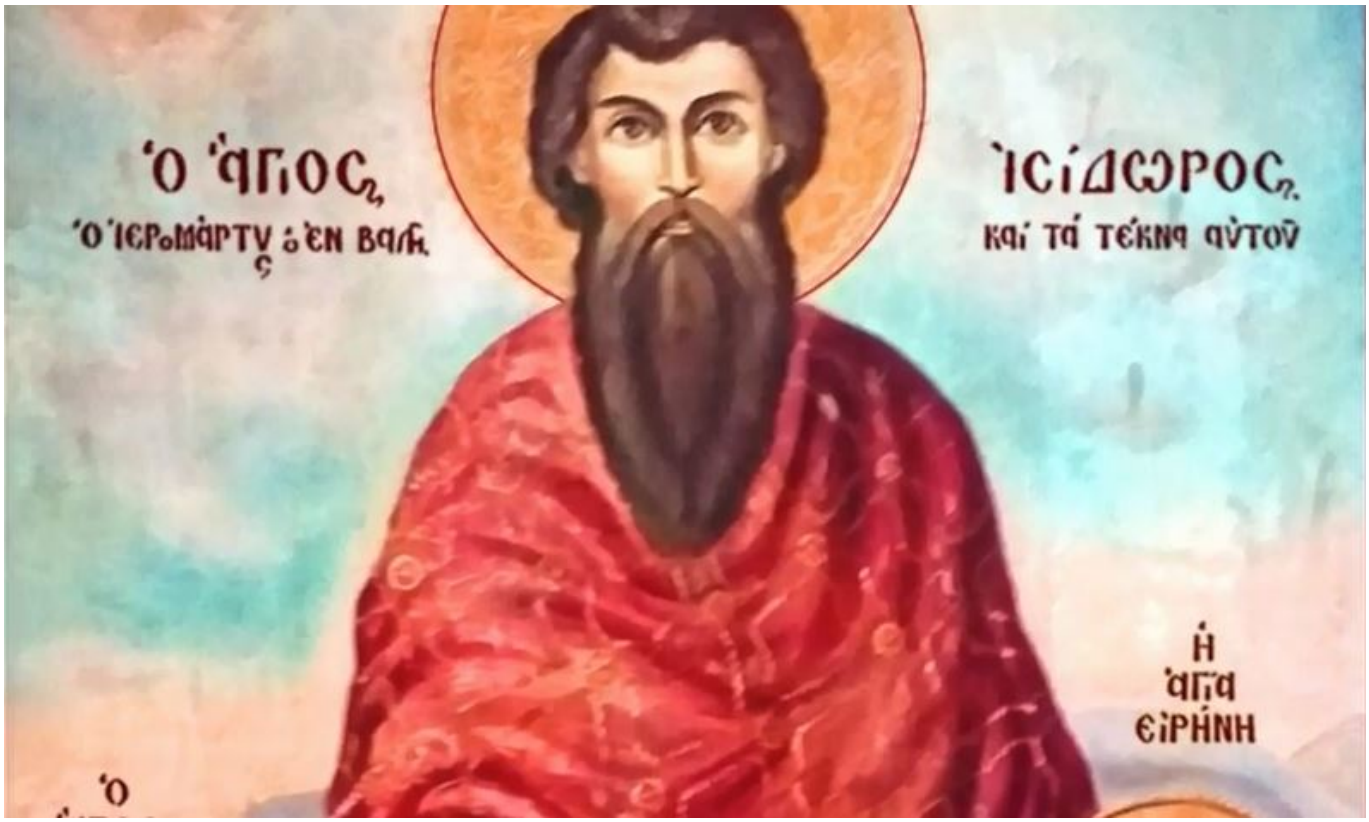

Γράφει ο Νικόλαος Σ. Καραταράκης – Φυσικός

Στίς 16 Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1953 ἡμέρα Παρασκευή, ὁ Φραγκιαδάκης Δημήτριος τοῦ Γεωργίου (Βαφοδημήτρης) παντοπώλης καί ἱεροψάλτης τοῦ χωριού Βαλῆ Μεσσαρᾶς τοῦ Δήμου Γόρτυνας, βλέπει στόν ὕπνο του ἕναν ἱερέα νά τοῦ λέει νά πάει νά σκάψει, στόν προαύλειο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πολιούχου ἁγίου τοῦ χωριοῦ. Στήν εἴσοδο τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ, ὑπήρχε μία χαρουπιά.

Ὁ ἱερέας τοῦ λέει: «Πήγαινε σκάψε γιατί μέ πατᾶτε, εἶμαι μαζί μέ τά δύο μου παιδιά, μέ λένε Τσιτέρη».

Ὁ Βαφοδημήτρης δέν ἔδωσε σημασία καί συνέχισε τόν ὕπνο του. Τό ἑπόμενο βράδυ στίς 17 Ὀκτωβρίου ἡμέρα Σάββατο, βλέπει πάλι στόν ὕπνο του τόν ἴδιο ἱερέα νά τοῦ λέει: «Σήκω νά πᾶς νά σκάψεις!», ἀλλά καί πάλι κοιμήθηκε. Τό τρίτο βράδυ στίς 18 Ὀκτωβρίου του 1953, ἡμέρα Κυριακή, ὁ ἱερέας ἐμφανίσθηκε πάλι στόν ὕπνο του πιό ἐπιτακτικός αὐτή τή φορά καί τοῦ εἶπε: «Σήκω τώρα νά πᾶς νά σκάψεις!!» Ο Βαφοδημήτρης κατάλαβε ὅτι δέν ὑπῆρχε περίπτωση ἀναβολῆς καί

ρωτάει τόν ἱερέα: «Καί ποῦ ἀκριβῶς θά σκάψω;» Ὁ ἱερέας τοῦ ἀπαντᾶ: «Θά σοῦ ἔχω γιά σημάδι πέτρες γύρω ἀπό τόν τάφο μου» καί τοῦ ὑπέδειξε κάποιο συγκεκριμμένο σχηματισμό αὐτῶν τῶν πετρῶν. Ἐπίσης τοῦ εἶπε νά προσέξει καθώς θά σκάβῃ γιατί οἱ κάρες αὐτοῦ καί τῶν παιδιῶν του εἶναι τοποθετημένες στά πόδια τους.

Ἀμέσως πῆρε μιά σκαλίδα καί πῆγε στόν προαύλειο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἦταν νωρίς τό πρωΐ, ὁ ἥλιος δέν εἶχε ἀκόμη ἀνατείλει. Βρῆκε τίς πέτρες ἀκριβῶς ὅπως τοῦ εἶχε ὑποδείξει ὁ ἱερέας. Μετά ἀπό μερικά χτυπήματα, βρίσκει τήν πλάκα τοῦ τάφου καί μία λάμψη βγῆκε ἀπ’ τήν γῆ πού κατευθυνόταν ψηλά στόν οὐρανό σάν μιά μεγάλου μήκους ἀκτίνα. Ὁ Βαφοδημήτρης εἶπε ὅτι ἔμεινε χωρίς αἰσθήσεις γιά κάποια δευτερόλεπτα (κυρίως χωρίς ὅραση). Οἱ χωριανοί ἀκούγοντας τά χτυπήματα τῆς σκαλίδας ἔτρεξαν νά δοῦν τί συμβαίνει καί βλέποντάς τον νά σκάβει τόν ἐρωτοῦσαν ἄν ὀνειρεύτηκε ὅτι θά βρεῖ λίρες, ἐνῶ αὐτός δέν ἀπαντοῦσε σέ κανέναν καί συνέχιζε τό σκάψιμο. Μετά ἀπό λίγο βρῆκε τά σώματα τῶν Ἁγίων καί παρά τούς πόδας τῶν σωμάτων τίς κάρες τους, ὅπως ἀκριβῶς τοῦ εἶχε πεῖ ὁ Ἅγιος. Οἱ χωριανοί πού βρίσκονταν ἐκεῖ περισυνέλεξαν τά λείψανα, τά ἔπλυναν καί τά τοποθέτησαν σ’ ἕνα ξύλινο κασελάκι στήν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Ιερού Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ὁ Βαφοδημήτρης, ἐντός τριημέρου, κλεισμένος στό σπίτι του μέ πλήρη νηστεία καί πίνοντας μόνο νερό, ἁγιογράφησε τόν ἱερέα ὅπως τόν εἶχε δεῖ καί ἀργότερα, καθ’ ὑπόδειξή του σέ ἁγιογράφο τῆς περιοχῆς ἔγινε ἡ παραγγελία τῆς πρώτης εἰκόνας τοῦ Ἁγίου, μέ δύο μικρά παιδιά ἑκατέρωθεν, χωρίς νά εἶναι γνωστά τά ὀνόματά τους μέ τό ὄνομα: «Ἅγιος Τσιτέρης». Εἶναι ἡ εἰκόνα πού κοσμεῖ τήν ἀρχή τοῦ κειμένου.

Σύμφωνα μέ μαρτυρίες ὁ ἱερέας Ἰσίδωρος μέ τά κατά σάρκα τέκνα του μαρτύρησαν ἀπό τούς Ἀγαρηνούς, ἐνῶ τελοῦσε τήν Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἀφοῦ τούς βασάνισαν, ἀποκεφάλισαν μπροστά στά μάτια του τά παιδιά του καί κατόπιν κρέμασαν τόν ἴδιο στήν χαρουπιά, τόν βασάνισαν καί κατόπιν τόν ἀποκεφάλισαν πάνω σέ μιά πέτρα. Οἱ Ἀγαρηνοί ἐσφαγίασαν καί ἄλλους χριστιανούς ἀπ’ τό ἐκκλησίασμα καί πῆραν σέ σκλαβοπάζαρο τήν πρεσβυτέρα καί ἄλλες χριστιανές. Αὐτό συνέβη διότι ὁ ἅγιος ἔφερε ἀντίσταση στήν προσπάθεια ἐξισλαμισμοῦ τῶν κατοίκων χωριῶν τῆς εὐρύτερης περιοχῆς κατηχώντας καί βαφτίζοντάς τους. Μάλιστα, βαπτίσεις τελοῦσε στόν Ἱερό Ναό τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς πού βρίσκεται στά περίχωρα τοῦ χωριοῦ Βαλῆ κοντά σέ ποτάμι, ἐνῶ κάποιες μαρτυρίες τόν θεωροῦν κτήτορα αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Ἅγιος φανερώθηκε σέ μοναχή, τῆς ἀνέφερε τόν τρόπο τοῦ μαρτυρίου του, καί

τῆς εἶπε ὅτι ὁ τόπος τοῦ μαρτυρίου του, δηλαδή ὁ προαύλειος χῶρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ του Αγίου Δημητρίου εἶναι ἕνας δεύτερος Γολγοθᾶς.

Συγκεκριμμένα τῆς εἶπε: «Ἐδῶ σέ αὐτόν τόν τόπο ὑπάρχουν κι ἄλλοι Ἅγιοι πού ὁ Θεός θά τούς φανερώσει νά σᾶς φωτίζουν ἐν τῷ φωτί τῆς γνώσεως καί τῆς ἀληθείας, ἐδῶ εἶναι ἕνας δεύτερος Γολγοθᾶς γιατί χύθηκε αἷμα Ἁγίων, ὅπου καί νά πατήσῃς θά βρεθῇς μέσα στο αἷμα μας».
Ἕνα χρόνο ἀργότερα τό ἔτος 1954 ἦρθε στό χωριό Βαλῆ μία γυναῖκα καί συστήθηκε ὡς μοναχή Ελισσάβετ, ἔδειξε μεγάλο ζῆλο και ἔμεινε στό χωριό ὡς διακόνισσα στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅπου ὑπῆρχαν τά ὀστά τῶν Ἁγίων. Μάλιστα οἱ χωριανοί τῆς ἔκτισαν ἕνα κελί ὅπου διέμενε. Μετά ἀπό ἕνα χρόνο παραμονῆς στό χωριό, ἡ μοναχή Ἐλισσάβετ ἔκλεψε τό μεγαλύτερο μέρος των ἱερῶν λειψάνων μαζί καί τίς τρεῖς ἅγιες κάρες καί ἐξαφανίσθηκε. Πρός τό τέλος τοῦ βίου της ἐντοπίσθηκε στήν Ἀττική, ἀρνούμενη νά παράσχει ὁποιαδήποτε ἀρωγή.
Τό ἔτος 1968 οἱ κάτοικοι τοῦ χωριού Βαλῆ, κατόπιν ἐράνου, ξεκίνησαν τήν ἀνοικοδόμηση Ναοῦ στήν Νοτιοδυτική εἴσοδο τοῦ χωριοῦ καί τόν ὀνόμασαν «Ἅγιο Τσιτέρη», χωρίς νά ἔχουν βέβαια κάποια ἐπίσημη ἔγκριση.

Ὁ Ναός ἐπρόκειτο νά ὀνομασθῆ «Ἅγιοι Πάντες», γεγονός τό ὁποῖο προκάλεσε τήν ἔντονη ἀντίδραση τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Βαλῆ, ἀφοῦ, ὅπως ἔλεγαν ἔχουν τόν δικό τους Ἅγιο Τσιτέρη μέ τά παιδιά του πού σφαγιάσθηκαν ἀπό τούς Τούρκους, καί γιά τόν ὁποίον ἐθεμελίωσαν Ναό.

Τό ἔτος 1989 ὁ Ἅγιος φανερώνεται σέ ἐνύπνιο στήν κάτοικο τῆς Ἀθήνας πού γεννήθηκε στο χωριό Βαλῆ, Ἐλισάβετ Καραταράκη καί τῆς λέει: «Ἐλισάβετ δέν μέ λένε Τσιτέρη μέ λένε Ἰσίδωρο καί τά παιδιά μου τά λένε Γεώργιο καί Εἰρήνη» ὁπότε εἰδοποιήθηκαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ καί ἔγραψαν αὐτά τά ὀνόματα ἀντί «Ἅγιος Τσιτέρης» στήν εἰκόνα τοῦ τέμπλου, χωρίς καί πάλι κάποια ἐπίσημη ἔγκριση.

Ὅταν ἔφτασε ὁ καιρός νά ἐγκαινιασθῇ ὁ ναός μέ πρωτοβουλία τοῦ τότε Πρωτοσυγκέλου ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπικεφαλῆς τῆς διαδικασίας αὐτῆς, πραγματοποιήθηκε στό Κέντρο Πυρηνικῶν Ἐρευνῶν «Δημόκριτος» ἀρχαιομέτρηση τμήματος λειψάνων και στις 02 Ἰανουαρίου 2002, τά ἀποτελέσματα ἐπιβεβαίωσαν τό φύλο τοῦ Ἁγίου καί τήν χρονική περίοδο κατά τήν ὁποία ἔζησε (1451-1627 μ.Χ.).

Ἐπίσης τήν ἴδια περίοδο ἡ Γεωργία Παρασύρη, κάτοικος τοῦ χωριοῦ Βαλῆ πού ἦταν ἄρρωστη μέ νόσο Πάρκινσον εἶδε τόν Ἅγιο σέ ἐνύπνιο καί τῆς εἶπε: «Γεωργία θα γίνῃς καλά, ἀλλά νά μήν ἀφήσετε νά ἐγκαινιασθῇ ἡ ἐκκλησία μέ ἄλλο ὄνομα. Τό ὄνομά μου τό ἔχω πεῖ. Καί νά γράψετε ἔξω ἀπό τόν Ναό μέ κόκκινα γράμματα τά

ὀνόματά μας».

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ὁ ναός ἐγκαινιάσθηκε στίς 28 Σεπτεμβρίου 2003 ὡς «Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Ἱερομάρτυς καί τά τέκνα αὐτοῦ Γεώργιος καί Εἰρήνη οἱ παιδομάρτυρες». Μάλιστα, στήν πρώτη μνήμη τῶν Ἁγίων τό ξηρό στεφάνι τοῦ Ἐσταυρωμένου ἄνθισε τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας καί κοσμεῖ τόν Ναό, σέ προθήκη πάνω ἀπό τήν λειψανοθήκη τῶν Ἁγίων.

Τό 2015 ἐπί Ἀρχιερατικής Διακονίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ.κ. Μακαρίου κατασκευάσθηκε μνῆμα στό σημεῖο εὑρέσεως τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων.
«…τῶν δώρων Ἰσίδωρε τῶν ἐνθέων ἐπώνυμε καί ἰαμάτων ὁ κρουνός ὁ ἀκένωτος, ὅτι ἔλαβες τῶν θαυμάτων τό χάρισμα …».

Ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος καί τά τέκνα του, ἔχουν ἐπιτελέσει αρκετά θαύματα καί συχνά εὐργετηθέντες ἀπό διάφορα μέρη τῆς Κρήτης, ἐπισκέπτονται τό χωριό. Υπάρχουν μαρτυρίες γιά ἰάσεις ἀπό σοβαρές ἀσθένειες, ἀρωγή στήν προσπάθεια τεκνοποίησης ζευγαριῶν καθώς καί προστασία ἀπό σοβαρούς κινδύνους σέ τροχαῖα και ἄλλα ἀτυχήματα.

Βέβαια στά θαύματα τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰσιδώρου καί τῶν παιδομαρτύρων τέκνων του δέν θά ἀναφερθοῦμε ἐκτενῶς, μιᾶς καί, ὅπως ὅλοι οἱ Μάρτυρες, αὐτός καί τά τέκνα του ἔχουν ὑπογράψει μέ τό αἷμα τους τήν μαρτυρία τῆς Πίστεως καί τῆς Ἀγάπης στόν Χριστό, καί ἀποτελοῦν εἴτε μιλήσουμε γιά θαύματα πού ἔχουν ἐπιτελέσει εἴτε ὄχι, ἐπίλεκτο σῶμα τῆς ἐκκλησίας μας.

Ὁ τρόπος μαρτυρίου τῶν Ἁγίων ὁμοιάζει μέ τόν τρόπο μαρτυρίου τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης στήν Μυτιλήνη (30 Ἀπριλίου) ἀλλά καί τοῦ Ἁγίου Βλασίου τοῦ ἐν Σκλαβαίνοις Ἀκαρνανίας (7 Ἰουλίου).

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Ἰσιδώρου καί τῶν τέκνων του, Γεωργίου καί Εἰρήνης, τιμᾶται στίς 18 Ὀκτωβρίου, καί στό χωριό Βαλῆ, τόπο καταγωγῆς καί μαρτυρίου τῶν Ἁγίων, τελεῖται Ἱερά Πανήγυρις.¨

¨ **Πηγές:** Μαρτυρίες από κατοίκους του χωριού Βαλή Μεσαράς του Δήμου Γόρτυνας, και ιδιαίτατα του θείου Δημήτρη Φραγκιαδάκη (Βαφοδημήτρη) που είχε την ευλογία να συνομιλήσει με τον Άγιο και να φέρει στο φως τα άγια λείψανα αυτού και των τέκνων του.